

Overblik over handlingen i Sofokles' *Ødipus*

Prolog s. 11-18	Ødipus kommer ud af kongepaladset for at se, hvad der piner Theben, hvor han er konge. En præst forklarer Ødipus, at byen er ramt af pest. Ødipus lover at gøre alt hvad han kan for at hjælpe, og har allerede sendt sin svoger Kreon afsted til Delfi, for at spørge oraklet til råds. Kreon kommer og fortæller, at oraklet har sagt, at pesten kun kan afværges, hvis den mand, der myrdede den tidligere konge, Laios, bliver fundet. Ødipus sværger, at han vil finde den skyldige.
Parodos s. 19-21	Koret bestående af gamle mænd fra Theben beder til Zeus, Athene, Artemis og Apollon for at få hjælp i nødens stund.
1. episode s. 22-34	Ødipus beordrer folket til at fortælle ham alt hvad de måtte have af viden om Laios' morder. Er morderen en udefrakommende skal han dø, er han fra Theben skal han landsforvises. Koret opfordrer Ødipus til at konsultere seeren Teiresias. Teiresias ankommer, men nægter at svare på Ødipus' spørgsmål. Til sidst siger han dog, at Ødipus er morderen. Ødipus mener, der er tale om en konspiration mellem Teiresias og Kreon. Inden han går, siger Kreon, at morderen er til stede i byen og vil være bror til sine børn og mand for sin moder.
1. stasimon s. 35-37	Koret er forskrækkede over Teiresias' ord, men er fortsat loyale overfor Ødipus.
2. episode s. 38-58	Kreon bliver forarget over Ødipus' anklager. De skændes om beskyldningen. Jokaste forsøger at gribe ind. <i>Lyrisk dialog vv. 649-697:</i> Koret råder til tilbageholdenhed, og Ødipus lader Creon gå, selvom han erklærer ham for fjende. Ødipus fortæller Jokaste om skænderiet. Jokaste fortæller historien om Laios' død, for at berolige Ødipus om, at ingen mennesker kan spå om fremtiden, men Ødipus genkender mange detaljer: Men han var en <u>enkelt drabsmand</u> , mens en <u>gruppe drabsmænd</u> blev rapporteret. Ødipus bekymrer sig over oraklet; Jokaste afviser dets sandhedsværdi og fremhæver profetien om hendes søn.
2. stasimon s. 59-60	Koret hylder de guddommelige loves hellighed. Tyrannen, der ignorerer retfærdighed og ærbødighed for guderne, vil falde. Oraklerne må være sande - ellers er der ingen grund til at hylde guderne.
3. episode s. 61-73	En budbringer ankommer fra Korinth, hvor Ødipus er vokset op. Han fortæller at kong Polybos, Ødipus' plejefar, er død. Ødipus er lettet, da han tror, at Polybos er hans rigtige far, og at han derfor var skæbnebestemt til at dræbe ham - dog er han

	<p>bekymret, fordi hans plejemor, Mérope, stadigvæk er i live - og han var jo blevet spået at han skulle ægte sin mor.</p> <p>Budbringere lindrer Ødipus' frygt ved at fortælle ham om hans sande oprindelse. På trods af Jokastes indvendinger sværger Ødipus at fortsætte sin søgen efter sandheden, og tilkalder den gamle hyrde, der i sin tid afleverede ham til budbringeren på Kithairon. Jokaste løber fortvivlet ind i paladset.</p>
3. stasimon s. 74-75	Koret synger om bjerget Kithairon, hvor Ødipus blev fundet. Koret spekulerer i, om Ødipus skulle være søn af en guddom.
4. episode s. 76-82	Den gamle hyrde, som afleverede Laios' spædbarn og undslap, da Laios blev dræbt, ankommer. Ødipus tvinger hyrden til at afsløre alt, hvad han ved. Ødipus' herkomst og hans skyld i Laios' drab bliver tydelig. Ødipus skynder sig ind i paladset.
4. stasimon s. 83-84	Koret synger, at intet menneske er lykkeligt: Lykken er blot en illusion, for selv Ødipus' store magt og velsignelser er faldet.
Exodos s. 85-98	En budbringer meddeler Jokastes selvmord og Ødipus' selvpåførte blindhed. Ødipus viser sig for at begræde sin skæbne. Kreon ankommer. Ødipus bønfalder ham om at tage sig af hans børn; Antigone og Ismene (stumme) ankommer for at trøste deres far. Kreon overtaler Ødipus til at vende tilbage til paladset og overtager kongemagten.